

ת"פ 12411/02/21 - מדינת ישראל נגד עבodi מטר, אסלאם חופאש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 21-02-12411 מדינת ישראל נ' מטר ואח'

בפני:	כבוד השופטת דינה מרשק מרום המאשימה בעניין:
נגד:	מדינת ישראל באמצעות פמ"מ ע"י ב"כ עוה"ד אלירן אשכנזי
הנאשמים:	1. עבידי מטר 2. אסלאם חופאש שניהם על-ידי עוה"ד איהאב ג'לג'ולי

גזר דין

- הנאשמים הורשו על יסוד הודהותם בעובדות כתוב אישום מתוקן (בשנית), במסגרת הסדר דין, בעבירות המפורחות בשני אישומים: באישום הראשוני נאשם 1 הורשע בשתי עבירות של **ניסיאת נשק** **ואביזר נשק** לפי סעיף 144 (ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ונאשם 2 הורשע בעבירה אחת של **ניסיאת נשק** **ואביזר נשק** לפי סעיף 144 (ב) רישא וסיפא לחוק העונשין; באישום השני, נאשם 2 הורשע בריבוי עבירות של **ניסיאת נשק** **ותחמושת לפי סעיף 144 (ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, ריבוי עבירות של **חזקת נשק** **ותחמושת לפי סעיף 144 (א) רישא וסיפא לחוק העונשין ומעשה פזיות ורשנות בכלי ירייה לפי סעיף 338(א)(5)** לחוק העונשין.**
- מעובדות כתוב האישום המתוקן עולה, כי הנאים הם חברים, ובתקופה הרלבנטית לכתב האישום, החזיקו ונשאו בכלי נשק שונים, תוך שנגנו לתעד את כל הנשקי השונים או את עצם נושאים חלק מהם, ביחיד או יחד.

מהאישום הראשוני המიיחס לשני הנאשמים עולה, כי עובר או ביום 13.1.18, בנסיבות שאין ידועות, הגיע לרשותו של נאשם 1 אקדח מסווג סטאר. ביום 13.1.18 נשא נאשם 1 לבדו או יחד עם אחר את האקדח עם מחסנית, ואף תיעד מספר פעמים את נسيאת האקדח באמצעות מכשיר הטלפון שלו.

בנוסף, בנסיבות שאין ידועות, עובר או ביום 27.1.18, הגיע לרשותם של הנאשמים אקדח CZ אשר נגנב

מביעלו יחד עם מחסנית תואמת במהלך התפרצויות לבית מגורים בתחילת חודש אוגוסט 2017. ביום 27.1.18 בעודם ברכב בלתי מזווהה, נשאו הנאים את אקדח CZ הנקוב יחד עם המחסנית, ואף תיעדו באמצעות הטלפון של נאשם 1, בין היתר, את נאשם 2 אוχז את האקדח הנקוב.

מаяישום השני, המוכיח לנאשם 2 בלבד, עולה כי בנסיבות שאין ידועות, עובר או ביום 18.9.18, הגיע לרשותו של נאשם 2 אקדח סמי' אשר נגנב מביעלו במהלך התפרצויות לבתו בחודש אפריל 2001 (להלן: "אקדח הסמי' הנקוב") ביום 18.9.18 החזיק נאשם 2 באקדח הסמי' הנקוב, באקדח נוסף מסווג בלתי ידוע (להלן: "האקדח הנוסף"), בשלוש מחסניות - שתיים מהן טענות בצדורי תחמושת (להלן: "המחסניות"), וב קופסת תחמושת המכילה 11 כדורי 9 מ"מ (להלן: "קופסת התחמושת").

נאשם 2 או מי מטעמו, תיעד באמצעות מכשיר הטלפון שלו את אקדח הסמי' הנקוב לצד האקדח הנוסף, המחסניות וקופסת התחמושת בעודם מונחים על רצפה במקום שאינו ידוע במדויק.

עובר או ביום 18.9.18, הגיע לרשותו של נאשם 2 רובה סער מסווג קלצ'ניקוב, שתי מחסניות אגדות ביחד בסרט דבוק ותחמושת תואמת (להלן: "רובה הקלצ'ניקוב והתחמושת"). ביום 18.9.18 החזיק נאשם 2 ברובה הקלצ'ניקוב בעודו טוען בתחמושת התואמת ואף תיעד זאת באמצעות מכשיר הטלפון שלו.

במועד שאינו ידוע - אך עובר ליום 1.11.18, נשא נאשם 2 בידו הימנית את רובה הקלצ'ניקוב כשהוא טוען במחסניות האגדות, וגם נשאה זו תעודת על-ידי נאשם 2 באמצעות מכשיר הטלפון הנheid שלו.

ביום 16.9.18, גرم נאשם 2 לקטין אשר זהותו וגילו אינם ידועים במדויק, להחזיק באקדח הסמי' הנקוב בידו, ובמעמד זה, תיעד נאשם 2 את הקטין מחזיק את אקדח הסמי' הנקוב, באמצעות מכשיר הטלפון שלו.

יומיים לאחר מכן, ב-18.9.18, כאשר הנאים ישב במשבנה ברכב, נשא את אקדח הסמי' הנקוב בידו, ומעמד זה תועד במכשיר הטלפון הנheid שלו.

ראיות לעונש

ראיות מטעם התביעת

3. הוגש גילוון רישום פלילי (ת/1) בעניינו של נאשם 2, ממנו עולה כי לחובתו הרשעה מבית משפט השלום בכפר סבא לשנת 2016, בגין ביצוע עבירה של רכישת/חזקת נשק שלא כדין. מגזר-הדין שניתן ביום 15.6.16 (ת/2 - בת"פ 50480-01-16) על הנאים 2 הוטל

עונש של 12 חודשים מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי בן 6 חודשים - אותו עותרת התייעזה להפעיל כוון.

תסקרי שירות המבחן

4. בעניינו של נאשם 1 הוגש תסוקיר ממנו עולה, כי הוא בן 26, נער עבר פלילי, רווק תושב טירה ומתגורר בבית הוריו, סיימ 9 שנות לימוד ומגיל 12 השתלב בעבודה בתחום העפר עם משפחתו, בה עובד גם כוון. לדבריו, בשנת 2020, במהלך נסעה לעבודה נפצע באירוע ירי ברגלו, משתמש באישור בקנאביס רפואי על רקע כאבים, ושלל שימוש בסמים מסווג אחר. מסר, כי הרקע לביצוע העבירות בתיק דן הוא איום על חייו מצד ערביين על מנת לקבל דמי חסות, איוםים שימושיים גם בהווה, ועל כן החזיק את הנשק לצורך הגנה עצמית להערכת שירות המבחן, הנאם התמקד במתן הסברים קונקרטיים ולקוניים למעורבותם בעבירות והתקשה להרחיב על אודות קשיות רגשיות שעמדו ברקע לביצוע העבירה. עוד שיתף בתחשות חרדה והשללה בתקופת המעצר של שבועיים, ובמהמשך שהוא ב"מעצר בית" למשך 4 חודשים חווה כתקופה קשה.

שירות המבחן התרשם מאדם המגלה יציבות תעסוקתית, אשר לוקח אחריות על מעשייו ומתחרט עליהם והעיר, כי העבירות בוצעו על רקע קיומם של קרדיולוגים, תחושים חרדה וחוסר פניות לבוחנת אפשרויות ייעולות יותר. לאחר שקיים גורמי הסיכון והסתיכון ההערכה היא, שקיימת רמת סיכון ביןונית להישנות התנהגות אלימה.

לאור התמקדותו של נאשם 1 במתן הסברים קונקרטיים למעורבותם בעבירה, תיארו על אויומים על חייו גם כוון, וההתאמות מחוסר פניות רגשית להליך הטיפול - שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית. יחד עם זאת, לאור גילו הצער, סבור שירות המבחן כי עונש מוחשי וקונקרטי של עבודות שירות הולם את מצבו.

5. גם בעניינו של נאשם 2 הוגש תסוקיר ממנו עולה כי מדובר בבחור בן 26, רווק, תושב טירה המתגורר בבית הוריו, אשר אינו עובד מזה שנתיים בשל היותו נתון בתנאים מגבלים בגין חсад למעורבות בעבירות אלימות. סיימ 9 שנות לימוד, השתלב לימודי נגרות ולאחר מכן עבד במשך חמישה שנים בנגירה, ועוד השנה בתחום ההובלה ומשלוחים. לחובתו עבר פלילי, כפי שפורט לעיל, וכן תלויים כנגדו תיקים פתוחים - באחד מהם הוגש כתוב-אישום.

בהתיחסותו לעבירות בתיק דן, התקשה להסביר את נסיבות ביצוען והסתפק באמירה לפיה מדובר "בשטות", בשל גילו הצער, הביע צער על הסתמכותו בפליליים, ושלל כל קשר למעורבות בסכסוך במקום מגוריו הקשור במשפחתו המורחבת.

בתיק זה היה עוצר במשך חודשים בתנאי הפרדה על רקע סכסוכים פעילים של משפחתו המורחבת, ולאחר מכן היה ב"מעצר בית" מלך במשך שנתיים עם חולנות התאזרחות. בהמשך הסתבע בעבירה נוספת, היה עוצר במשך שבוע ושוחרר לאחר מכן בתנאים מגבלים.

התרשומות העולה מההיכרות עם הנאשם לאורך השנים היא, שמדובר בצעיר שהוא חשוף לקשרים שליליים עם זמינות לכלי נשק ודפוסים בעיתויים, חווה חוותית מעצר מרთיעה, והוא מתנסה להתייחס באופן ישיר וביקורתית לחזרתיות ביצועו עבירות בתחום הנשך. כיום, לאחר שkeitlat גורמי הסיכון והסיכון, מעריך שירות המבחן שקיימת רמת סיכון ביןנית להישנות התנהגות אלימה.

הנائب שולל נזקקות טיפולית (כשיזון, שבמסגרת צו פיקוח מעכרים השתלב בקבוצה טיפולית המיעדת ל"עצורי בית" ושיתף פעולה כנדרש), ולא נותר פתח להמלצת טיפולית בעניינה.

יחד עם זאת, לאור גילו הצעיר וחלווף הזמן מאז ביצוע העבירות, סבור השירות כי עונש מוחשי וكونקרטי בדמות עבודות שירות ברף גבוהה הולם את מצבו.

טיעוני הצדדים

. 6. ב"כ המאשימה טען לעניין הערכים המוגנים שנפגעו והציג כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים של הנאשם 2 גבוהה יותר מאשר לב למינוחס לו. הopsis, שמדובר בכל נשק מוכנים להפעלה, ובצמוד להם החזקן מחסניות توאמות, קיימים סיכון שמי שנושא נשק אינו מiomן להשתמש בו, וככלל קיימים חשש שכלי הנשך המוחזקים שלא כדי יתגלו לידיהם הלא נוכנות וישמשו לפעולות עבריניות, ואף לפעולות ביטחונית שעוללה לפגוע בחי אדם. עם זאת, במקרה דנן כל הנשך הנראים בתמונות לא נתפסו על ידי המשטרה.

אמנם, תיקון החוק העונשין הקובל עונשת מינימום אינו חל בעניינים של הנאים, אך יש בו כדי להצביע על מגמת החומרה העולה בחקיקה ובפסיכה. ב"כ המאשימה טען למתחם נפרד לכל אישום; אשר לאישום הראשון, עתר למתחם עונש הולם שנע בין 30 ל - 60 חודשים מסר לגבי נאים 1, ומתחם שנע בין 24 ל- 72 חודשים לגבי נאים 2. אשר לאישום השני, המוחוס לנאים 2 בלבד, עתר למתחם שנע בין 48 ל- 72 חודשים בסיסים לב לריבוי העבירות.

אשר לנسبות שאין קשרות לביצוע העבירות טען, קיימים פער בין תוכן הتسקרים לבין המלצת הסופית של שירות המבחן, כאשר מילא עונש של עבודות שירות אינו רלבנטי בשל ריבוי העבירות ואופיין. בעניינו של הנאשם 1, שהוא אדם צעיר יחסית, נדר עבר פלילי, אשר הודה במינוחס לו - עתירתו היא למקם את עונשו בשליש התחתון של המתחם, אך לא בתחוםו, ועל כן יש להשית עליו 36 חודשים מסר בפועל לצד מסר על תנאי וקנס.

הנائب 2, גם הוא אדם צעיר יחסית, הודה במינוחס לו. עם זאת, לחובתו הרשעה רלבנטית ומסר על תנאי חב הפעלה, אשר לא הרתיע אותו מלשוב ולבצע עבירות נשך. בנסיבות אלה, ניתן יש להטיל עליו עונש שමוקם מעט מתחת לאמצע המתחם להפעיל את המסר המותנה במצבבר, ועל כן עתר להשית עליו עונש ראוי של 5 שנות מסר, להפעיל במצבבר את המסר על תנאי, והכל לצד מסר על תנאי וקנס.

. 7. ב"כ הנאים הדגיש, כי האירועים דנן שונים בתכלית מתייקים אחרים של נשיאת נשך, בהם נאים

נתפסו כשהובילו נשק ברכב ונשאו אותו על גופם. עוד טען כי עתירת המאשימה לעונש אינה עולה בקנה אחד עם מועד ביצוע העבירות ולא ניתן להתעלם מכך שהעבירות בוצעו לפני כ-6 שנים, בשנים 2017 - 2018, אך שיש לישם את מדיניות הענישה שהיתה קיימת אז. הנאים הודהו ולקחו אחראיות על מעשיהם חרף קושי ראייתי והסניגור הדגיש, כי הנאים הודהו שהם הצלמו עם הנשך, אך לא השתמשו בו, וכל כוונתם הייתה להצטלם עם הנשך.

הסניגור עתר לקבוע מתחם אחד לגבי נאשם 2, בעיקר בשל העובדה שמדובר בצילומים הסמוכים בזמן זה זהה.

הנאים הודהו בהזדמנות הראשונה, ומהתסקרים עולה שהם שמרו על רצף תעסוקתי וניהלו אורח חיים נורמטיבי, שיתפו פעולה עם שירות המבחן ולדבריהם הסכימו להשתלב בכל טיפול שיוצע להם.

נאשם 2 שיתף פעולה עם שירות המבחן במסגרת צו פיקוח מעכרים והגיע לכל המפגשים - ועל כן האמרה שלא שיתף פעולה עם השירות איננה נכונה ונובעת מחוסר זמן של השירות לטפל בנאים. נאשם 2 שהוא במעצר זמן ממושך יותר מאשר נאשם 1, בהמשך עבר למעצר באיזוק אלקטרוני ובעקבות תסורי מעצר חיוביים אף זכה להקלות עד לשהייה ב"מעצר בית" חלקו.

לאור כל האמור לעיל, המלצה שירות המבחן עולה בקנה אחד עם המעשים, תזמון ביצוע העבירות ואופיין של העבירות, שהן לא עבירות של נשיאת נשק "רגילה". על כן, עתר הסניגור לקביעת מתחם עונש אחד, ובעניינו של נאשם 2 להפעיל את המסר על תנאי בחופף, אך שעל נאשם 2 יושת עונש מאסר בעבודות שירות ברף המקסימלי, ובפרק נמוך יותר על נאשם 1.

8. בדברו לבית-המשפט מסר נאשם 1: "**אני מצטער ולא אחזיר עוד פעם**".

בדבשו לבית-המשפט מסר נאשם 2: "**אני מצטער ולא אחזיר על זה שוב. אין פעם שלישיית**".

דין והכרעה

9. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגעת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. על-פי "מבחן הקשר הבדיקה" (אשר אומץ בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'ابر ב' מדינת ישראל [29.10.2014] ובפסקה שניתנה בעקבותיו - ראו, למשל: ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל [29.12.14], ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דلال [3.9.2015]), החלמתי לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד מהאישומים. האישום הראשון משותף לשני הנאים, האישום השני מייחס לנאשם 2 בלבד, וכן מספר מקרים אשר בוצעו במהלך חודשיים ובנסיבות שונות. מעבר לצורך יצוין, שגם אם הייתה מאמצת את גישת ההגנה לפיה יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לגבי

נאשם 2, הרי שמדובר היה נקבע מתוך הכלול בתוכו מסכת של ביצוע עבירות, כך שבאופן מעשי אין באימוץ גישה כזו או אחרת כדי לשנות מהותה הסופית. בעינינו, קביעת מתחם לכל אישום (המהווה אירוע אחד) תשקף בצורה יותר את שיקולי הענישה, ובכל מקרה בסופה של יום יגורע עונש כולל.

11. הנאים, בנסיבותם, הגיעו באופן מוחשי בשלום הציבור ובבטחונו, כאשר זמינותם של כל נשק חמים בידי מי שאינו מושם לכך, עלולה להביא למבצע עבירות חמורות ואף לפגיעה בחיה אדם. עבירות הנשק הפכו לתופעה עברינית מדאגה ולמצת מדינה של ממש, ובלשון בית-המשפט העליון:

"...עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיות נשק - טומנות בחובן פוטנציאלי סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור ובבטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעולות עבריניות העוללה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חיים של אזרחים תמים. אכן, 'התגלגולותם' של כל נשק מיד ליד לא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך גורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כל נשק אלה ולאלו תוצאות הרסניות יובילו. ודוקן: הסיכון שנש�� לשלום הציבור צריך להיליך בחשבון על-ידי כל מי שמחזק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוען של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו פיקוח מוסדר של הרשותות טמונה בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתן תמיד לחשש שיתפה לעשאות בו שימוש, ولو ברגעי לחץ ופחד..." (ראו דברי כב' השופט ארבל בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נגד סלימאן [14.1.14] - להלן: ע"פ סלימאן).

עם זאת, עוצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים אינה מן הגבהות, כאשר עסוקין בעבירות נשק אשר מועדו באמצעות צילומים, ואין אינדייקציות ברורות לתקופת ההחזקה בנשקים ומטרת ההחזקה בהם.

12. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות יאמր, כי במסגרת ההסדר בין הצדדים, הוגשו תמונות של הנאים מתועדים עם נשקים (ת/3א-ג).

על-פי האישום הראשוני, הנאשם 1 תיעד את עצמו מספר פעמים בעודו נושא אקדח עם מחסנית, וכשבועיים לאחר מכן תיעד את עצמו יחד עם הנאשם 2 בעודם נושאים אקדח גנוב בתוכר רכב. נסיבות אלו מצביעות על כך, שלניהם 1 קיימת נגשנות לנשק (לרבות לנשק גנוב), ותועזת הנאים באה לידי ביטוי בכך שהם ראו לנכון לתעד את עצמו בשעת פעילות עברינית.

ה*האישום השני* מיחסס, כאמור, לנאים 2 בלבד. על-פי אישום זה, הנאשם 2 תיעד אקדח סמי' גנוב ואקדח נוסף יחד עם תחמושת, לרבות עם מחסניות טעונות; בטוחה זמן רחוק יותר, כעבור שבעה חודשים, תיעד נשיאת רובה סער - קלצ'ניקוב טעון בתחמושת תואמת; שלושה חדשים לאחר מכן, תיעד שוב נשיאת אותו

קלצ'ניקוב כשהוא טען במחסניות.

במקרה חמור במיוחד,翳עד נאשם 2 פעוט מחזיק באקדח הסמי' הגנוב בידו (ת/ג, תמונה ט'). יומיים לאחר מכן,翳עד הנאשם 2 את עצמו נושא ברכב נושא את אותו אקדח סמי' גנוב בידו. אישום זה מעיד על נגשותו של נאשם 2 לנשך, כטעסוקין באירועים בהם מעורבים שני אקדחים - אחד מהם גנוב, וכן רובה סער, אשר היה ברשותו, למצער, במספר הזדמנויות ובמרוחק של מספר חדשים. מעבר לティיעוד העצמי בטלפון הנייד, אשר כאמור מעיד על תעוזה, ניכר עייפות החשיבה של הנאשם 2, אשר בחר לטעד פעוט מחייב בנשך, Caino המדבר בצעצוע.

13. לעניין מדיניות הענישה ייאמר, כי בית-המשפט העליון קורא במהלך שנים רבות להחמרה בענישה של כל המעורבים בפעולות פליליות בנשך, ולאחרונה גם המחוקק אמר את דבריו בתיקון 140 לחוק העונשין, שעוניינו עונשי מינימום בעבירות נשך. אמנם, תיקון זה אינו חל במקרה דין, אך חשוב לציין את הרקע לחוקיתו, שיש בו כדי להשפיע על שיקולי הענישה השונים:

"יש לציין כי 'מגיפה' זו לא חמקה מעינוי של המחוקק, אשר בחר להחמיר עם עונשייהם של אלה הבוחרים לקחת חלק בעבירות נשך. כך, למשל, במסגרת חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021 (להלן: תיקון מס' 140), שהתקבל בכנסת ביום 7.12.2021, ומשכך אין חל על עונשיים של המערעים, הוחלט כי עונשו של מי שהורשע בעבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין לא יפחית מרבע העונש המרבי שנקבע לצדיה, אלא אם קיימים טעמים מיוחדים שלא לעשות כן. בדברי ההסבר להצעת החוק שקדמה לתיקון מס' 140 הודגש, כי זאת נדרש 'נוכח התפשטות ההתחמושת של קבוצות גדולות באוכלוסייה בנשך בלתי חוקי, ייחודיות התופעה והשלכותיה החמורות, ובפרט המחיר שהוא גובה בחו"ם' (ראו בע"פ 6496/21 ריאן נגד מדינת ישראל [20.12.21], בפסקה 9).

14. חرف כל האמור, וכפי שנטען על-ידי הגנה, עונשים של הנאים יוצר בהתאם למדיניות הענישה שהיתה נהוגה בעת ביצוע העבירות - ומماז הוחמרה, כאשר כתוב-האישום בעוניינים של המערעים אמנים הוגש בפברואר 2021, אך עוניינו בעבירות שבוצעו בשנת 2018 (והתגלו שלוש שנים לאחר מכן) מכן אגב חקירה בתיק אחר שבו בוצעה פריקה של הטלפונים הניידים של הנאים. ברוח זו, עיניתי בפסקה שהגish ב"כ המאשימה ובפסקין-דין נוספים, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם אזכיר את המרכזים שבהם:

ת"פ (מחוזי מרכז) 54852-03-21 **מדינת ישראל נגד עבד אל רחים** [28.11.22], אשר הוגש על ידי ב"כ המאשימה, הוא רלבנטי שכן המדבר בעבירות נשך שבוצעו בנסיבות דומות של תיעוד בתמונות בוואטסאפ, אך גזר-הדין ניתן לאחרונה - והוא אינו חלוט.

הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעובדות כתוב אישום מתקון בעבירה של נשיאה והובלת נשך ותחמושת בכך שנשא נשך מסווג שאינו ידוע, והצטלם עמו מספר תמונות בעודו רעל פנים. צוין, כי אדם אחר העביר את

התמונות לטלפון הניד של הנאשם באמצעות יישומון וואטסאפ. בית-המשפט קבע מתחם עונש הולם שגע בין 20 - 40 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם, בן 20, נעדר עבר פלילי, המתוודד עם מחלת סכרת נعروים, אשר הביע חרטה על מעשיו, ושורת המבחן המליך על ענישה של מאסר בעבודות שירות, הושת עונש מאסר של 20 חודשים מאסר בפועל וקנס בסך 4000 ל"נ. הוגש ערעור מטעם ההגנה שטרם נדון (ע"פ 383/23).

להלן אפרט פסיקה של בית-המשפט העליון, שRELBNNTIIT לתקופת ביצוע העבירות, אם כי עניינה בעבירות נشك "רגילות", ולא בעבירות נشك אשר נחשפו באמצעות גילוי תיעוד בוואטסאפ:

ע"פ 9702/16 **אבו אלולiae נגד מדינת ישראל** [13.9.17]: המערער הורשע על יסוד הודהתו בעבירה של נשיאת והובלת נشك לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפה לחוק העונשין. ציון, כי המערער נהג ברכבו מראמלה לבתו שבקלנדיה, הבחן בתיק שהשליך אחר לעברצד הדרן, חזר למקום ומצא את התקין ובתוכו תת מקלע מאולתר, קת מתכתית המתאימה לרובה סער 16-M, שתי מחסניות ריקות ו קופסה של 50 כדורי 9 מ"מ. המערער נשא עמו את התקין ובו הנشك והתחמושת לחנות שברשותו, החביא את התקין בארון, והנחשק והתחמושת נותרו בחזקתו של המערער במשך שנים. בית-המשפט המוחזק קבע מתחם עונש הולם שגע בין 14 עד 36 חודשים, ועל המערער, שלחוותו הרשעות קודמות של הסעת שב"ח ותקיפת שוטר ואיומים, ושירות המבחן לא בא בהמליצה שיקומית בעניינו, הושת עונש מאסר של 18 חודשים.

ערעור על חומרת העונש נדחה בדעת רוב ונקבע, שאין להתעלם מן העובדה שהמערער חזר למקום וחיפש את התקין שבו נמצא הנشك, ולאחר מכן לא פנה אל הרשות אלא החביא את הנشك. لكن, גם אם ניתן היה לקבוע מתחם עונש הולם חמוך פחות, העונש שהושת על המערער בסופו של יום אינו מצדיק התערבות.

ע"פ 2564/19 **ازברגה נגד מדינת ישראל** [18.7.19]: המערער הורשע על-פי הודהתו בעבירה של נשיאת נشك. המערער ניהל משא ומתן עם אחרים לרכישת אקדח שהיה מצוי ברשותם, במטרה לשחרר בו. לאחר תיאום הגיעו המערער ושותפו מלוד למחלקה הפליטים שועפט בירושלים, שם הועבר לרשותם אקדח גנוב, יחד עם מחסנית תאומה, תמורת סכום של 32 אלף ל"נ. האקדח הוסתר ברכב, והשניים נערכו בעת שעשו את דרכם חזרה. בית-המשפט המוחזק קבע מתחם עונש הולם שגע בין 12 ל- 40 חודשים מאסר. על המערער, אדם נעדר עבר פלילי, שלקח אחריות על מעשיו, ואחד מילדיו סובל מגבלות ממשנית, הושת עונש מאסר בן 16 חודשים מאסר בפועל - בהיעדר המלצה שיקומית של שירות המבחן. ערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 2892/13 **עודתאללה נגד מדינת ישראל** [29.9.13], עניינו במערער צער שניהל אורח חיים נורמטיבי, אשר כפר במיחסו לו. בסופו של יום הורשע בcourt שהגיע לידי אקדח, אותו הוביל ברכבו יחד עם מחסנית ריקה מכדרים, מוסתר תחת השטיחון שמתחת לכסא הנהג ברכב. משהבחן בחסימה משטרתית סטה מנתיבו בדרך ללא מוצא וرك איז עצר את הרכב, כאשר השוטרים מצאו את האקדח. על המערער נגזר עונש של 21 חודשים מאסר בפועל, ובית-המשפט העליון לא מצא שיש יסוד להתערב בגורם-הדין.

ע"פ 4135/16 **נאסר נ' מדינת ישראל** [22.2.17] - בית המשפט המחויז הרשיע את המערער על יסוד הודהתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבורות של החזקה והובלת נשק ונגינה בזמן פסילה בכר, שהוא קיבל לידי אקדח, שני מחסניות ו-13 כדורים, החביא אותן בבית במשך 10 ימים והוביל אותן, ביחד עם אחר, ברכבו, עד שנעצר על ידי המשטרה,טרם ביצע את שתכנן. בית המשפט קבע כי יש להחמיר בענישה נוכח ריבוי המקרים וחומרת המעשים וקבע כי מתחם העונש ההולם בענינו של המערער נע בין 18 ל-40 חודשים מאסר בפועל. נוכח גלו הציגר של המערער, הודהתו ולקיחת האחריות, והעובדה שמדובר במאסרו הראשון, הוטל עליו עונש כולל (בגין עבירות הנשך והנגינה) של 30 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. בבית-המשפט העליון חזר בו המערער מהערעור על חומרת העונש.

ע"פ 6347/17 **מנגד נ' מדינת ישראל** [2.1.18]: בית המשפט העליון דחה את ערעור המערער על הרשותו בעבורות של קשרת קשור לביצוע פשע והובלת נשך ואביזר לנשך. המערער העביר רובה סער דמי 4-M-1001 כדורי נשך מהשתחים לאرض, בתמורה ל-2,000 ₪. בית משפט קבע מתוך ענישה בין 20 ל-40 חודשים מאסר בפועל, וazar עליו 28 חודשים מאסר בפועל ו-12 חודשים מאסר מותנה, תוך שילוח בחשבן את עברו הפלילי הדל, היותו נשי ואב לשניים והודהתו המיידית.

ת"פ 10-16-24364 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד חניתה** [5.7.17]: הנאשם הורשע על פי הודהתו ביצוע עבירות בנשך לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין בכר שיחד עם אחר הוביל נשך מסוג "קלר גוסטב" ובו מחסנית עם כדורים, כשהנשך היה עמוק בנילון נצמד ומונח בשקיית נילון שקופה. הנאשם, בן 23, נעדך הרשותות קודמות, והוגש בענינו תסוקיר שלילי ממנו עלה כי אינו לוקח אחריות על מעשיו וקיים סיכון לבינוי להישנות התנהגות עבריתנית. נקבע מתחם ענישה שנו בין 16 ל-36 חודשים מאסר בפועל. על השותף נגזרו 16 חודשים מאסר בפועל בהתאם טיעון סגור על רקע קשיים ראיתיים, ובהתחשב מכלול הנסיבות לרבות עקרון אחידות הענישה, הושטו על הנאשם 22 חודשים מאסר בפועל.

15. מכלול הפסיקה שנסקירה לעיל משקף קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע הבדיקות מתבקש, אני קובעת באישור הראשן בענינו של **נאשם 1** מתחם ענישה שנו בין 22 - 40 חודשים מאסר, ובענינו של **נאשם 2** מתחם עונש הולם שנו בין 12 - 36 חודשים מאסר לצד מאסר על תנאי וקנס.

באישור השני המიיחס לנאשם 2 בלבד, אני קובעת מתחם עונש הולם שנו בין 36 - 60 חודשים מאסר.

16. אשר לנסיבות שאין קשרות לביצוע העבירות יאמר, בענינו של **נאשם 1**, כי מדובר באדם צעיר, נעדך עבר פלילי, המגלה יציבות תעסוקתית, אשר לocket אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה עליהם. עם זאת, שירות המבחן לא בא בהמלצת שיקומית בענינו, בין השאר בשל התרשםות של חוסר פניות רגשית להליך הטיפול, והווערך כי הוא מצוי ברמת סיכון לבינוי להישנות התנהגות אלימה. ברי, כי אין לייחס משקל להמלצת שירות המבחן בדבר ענישה ראייה בדמות עבודות שרota, אשר אינה עומדת בהלימה למדייניות הענישה שפורטה בהרחבה לעיל. חרף האמור בתסוקיר, ובעיקר נוכח חלוף הזמן, הכרעתו היא, כי יש למקם את עונשו בתחום המתחם.

17. **נאשם 2**, כמו נאשם 1, הודה בנסיבות המוחסמים לו ונטל אחריות על ביצועם, אך התקשה להסביר את הרקע לביצועם בפני שירות המבחן והוירך שהוא מצוי שרמת סיכון בינוונית. התנהלותו היא יציבה פחותה, כאשר הוא נתון בתנאים מוגבלים בגין הסתבכות אחרית בפלילים ואינו עובד מזהה תקופה ארוכה. יתרה מכך, לחובתו עבר פלילי לבנוני משנה 2016, בגין ביצוע עבירה של החזקת נשק, והואוטל עליו עונש מאסר של שנה לצד מאסר מותנה בן 6 חודשים, שכן מחלוקת כי הוא חב הפעלה, ואשר לא הרתיע אותו מלשוב ולבצע עבירות בנשק. עיון בגזר הדין (ת/2) מעלה, כי הנאשם היה יחד עם נאשם נוסף ברכב, והחזיק בנשק מאולתר מסווג כת מקלע ובתוכו מחסנית וכן כדורים. אירע זה מעברו, לצד המסכת המתוארכת בכתב-האישום הנוכחי מצבע על כר, כי המדבר בני שמעורב עמוקות בעולם הנשק, מאסר קודם לא הרתיעו, והוא לא עבר טיפול ממשי (אם כי שיתף פעולה עם שירות המבחן בזמן שהיה בפיקוח מעצרים), ועל כן יש לגזר עליו עונש כולל שנקדות המוצא שלו היא מיקומו לקראת אמצע המתחמים שנקבעו תוך חפיפה בין האישומים. לאור הودאות והחסכון בזמן שיפוטי על רקע התשתית הראיתית הקיימת בתיק, המאסר על תנאי יופעל בחופף ובמצטבר.

18. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את דיןם של הנאשמים כדלקמן:

לגביהם נאשם 1:

22 חודשים מאסר בפועל, בNICI ימי מעצרו 31.1.21 ועד 7.2.21.

12 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור בתחום 3 שנים מיום שחרורו עבירות בנشك מכל סוג;

קנס על סך 7500 ₪ או 75 ימי מאסר תMORETO, אשר ישולם עד ליום 1.9.23.

لגביהם נאשם 2:

בגין העבירות נושא גזר-הדין, אני מושיטה על הנאשם 48 חודשים מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בגין 6 חודשים מת"פ (שלום כפר סבא) 50480-01-16 (ת/2) בגזר-דין מיום 15.6.16 לנשיאה בחופף ובמצטבר, כר **שס-הכל ישא הנאשם עונש מאסר בפועל בגין 50 חודשים בNICI ימי מעצרו: 9.2.21 ועד 11.4.21**.

12 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור בתחום 3 שנים מיום שחרורו עבירות בנشك מכל סוג;

קנס על סך 10000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורה, אשר ישולם עד ליום 1.10.23.

הנאשמים יתיצבו לנשיאות מאסרם בבית סוהר הדרים, ביום 5.7.23 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותם תעוזת זהות/דרכון וגור-דין זה.

על ב"כ הנאשמים לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם: מרום חייאיב רצצת מין מוקדם - 074-7831077 או מירב אבוחצירה רשות מאסרים נדחים - 074-7831078.

הערביות שהופקדו בתיק המ"ת הקשור יישמשו מעתה להבטחת התיצבות הנאשמים לנשיאות עונשם, וכן יוותרו על כנמ' התנאים המגבילים הקיימים.

ניתן צו להשמדת המוצגים.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' אייר תשפ"ג, 11 Mai 2023, בנסיבות הנאשמים וב"כ הצדדים.